

Bine ați venit in Lurgrotte Peggau, cea mai mare peștera traversată de apa din Austria

Descoperirea peșterii in 1. aprilie 1894

Max Brunello, speolog italian, a descoperit peștera. Cercetarea a început din Semriach deoarece în Peggau apa a blocat intrarea (abia în 1913 a scăzut nivelul apei cu 7 m datorită unei galerii de desecare). În 29 aprilie 1894 7 cercetători de peșteri au fost închiși în peștera după ploi abundente și au putut fi eliberați abia după 9 zile printr-o acțiune de salvare spectaculoasă, la care au participat 1000 oameni.

Deschiderea peșterii

Exista doua intrări: Lurgrotte Peggau si Semriach (despărțite administrativ: Lurgrotte Peggau este o societate, Semriach este administrata particular). În 13 februarie 1935 peștera a fost traversată prima dată, pentru aprox. 6 km a fost nevoie de 18 ore. După o perioadă de construcții de 20 de ani in 1957 Lurgrotte a fost finisată pana la Semriach si a fost pregătită pentru vizitare, care dura 3-4 ore. Printr-o inundație seculară în 1975 (aprox. 10 m³/s) au fost distruse anexele de drum.

Formarea Lurgrotte

La încrețirea munților s-au format crăpături, fisuri si peșteri. Prin aceste deschizături a pătruns apa, ascultând de gravitația în complexul de pietre. Urmând legea rezistenței celei mai mici, apa a căutat o cale, care e foarte întortocheată și de multe ori in zic zac. De-a lungul multor milioane de ani prin efectul de dizolvare a apei precum și prin nisipul și pietrele transportate de apele subterane au fost mărite astfel încât s-a format un sistem de peșteri, doar in Steiermark 4500, dar doar 24 de peșteri sunt deschise vizitatorilor.

Cum se formează stalactitele si stalagmitele

Apa pătrunde printre crăpături si fisuri in interiorul pământului și dizolva din piatra părțile mici. Ajunse la tavanul peșterii, încep să, când gravitația devine mai mare decât capacitatea de a se menține, să picure. Părțilelele de piatra se depun pe tavan.

Vizite prin Lurgrotte

La mici expediții de aprox. 1 ora se vizitează 1 km al sistemului. Totul este iluminat electric. Se recomandă purtarea unei jachete deoarece în peștera sun aprox. 10° C si o umiditate a aerului de aprox. 95%. Iarna se fac expediții și de 5-7 ore.

A 8120 Peggau str. Lurgrotten 2. Tel si Fax +43 3127 2580

1. In general: Temperatura in peștera iarna si vara 10°C si umiditatea a aerului de 97%. Temperatura apei $8 - 10^{\circ}\text{C}$, in apa trăiesc raci mici de aprox. 2 cm lungime. In peștera trăiesc monopilare de peștera, paiajeni de peștera si alte insecte. Lilioci (aprox 460 buc. si 9 varietăți diferite) sunt doar din octombrie până in mai in peștera. Acel pârâu, care trece prin partea vizitabila din Peggau, izvorăște la aproximativ 1,8 km de intrarea din Peggau departe dintr-o crăpătura din stanca. Proveniența apei nu a fost clarificata nici până in ziua de azi.
2. Se intra in Lurgrotte printr-un portal de stanca cu o deschidere mare. Cercetarea peșterii din Peggau este foarte dificila, mai dificila decât acolo unde se afla portalul peșterii prin care curgea pârâu, cu un debit atât de mare încât inițial a fost in stare sa topească argintul si mai târziu sa acționeze un ferestruu chiar la intrarea in peștera.
3. După ce se traversează intrarea peșterii, se poate observa la coborârea la podul din piatra un schelet de urs de peștera original (aprox. 20000 ani vechime), oasele sunt din peștera si din regiunea Peggau.
4. La primele stalactite si stalagmite se pot observa pe pereți si tavan văitori, scorburi de apa si formațiuni car, care au fost șlefuite doar de apa in legătura cu nisipul si pietriș. Pietrele sunt vechi de 400-350 de milioane de ani si provin din era pământului Devon.
5. Baldachinul este o formațiune imensa de scurgere de var, care cu includerea diferitelor materiale, fier, plumb si mangan, strălucește in diferite culori. Treptele intra printr-o intrare de marmura. Deosebit de frumoase se considera dungile galben albe a calcarului albastru gri. Măinile au fost concepute de „Timm Ulrichs” un artist in speranța ca se vor contopi (referitor la „Concepția lui Adam” de Michelangelo din Capela Sixtina).
6. Prin doua galerii peste tunel se ajunge in hala invingătorilor, o încăpere mare in peștera, in care 1924 a fost sărbătorita întâlnirea cercetătorilor din Peggau si din Semriach.
7. Sub cerul plin de stalactite subțiri, transparente (creșterea unui stalactite este de 1 cm in aprox 80 - 100 ani) se pot admira cele 3 creste, au fost denumite după 3 vârfuri de munți din Sudtirol.
8. Drumul trece acum pe lângă clopot (formațiunea calcaroasa are forma unui clopot).
9. Mai departe la *Pălăria Tirolezului*.
10. Jos in *Grota de ploaie*, cu cantitate de apa de 10 - 40 l / sec si aprox 8 - 10 grade temperatura, ploua tot anul. De aici merge un put până la suprafața, așa numita „Angerleitenschwinde” si este aprovizionata cu apa printr-o dolina, uneori se pot găsi aici niște raci mici.
11. Prințul (vârfurile au arătat cândva ca o coroana) este cu 3.7 m si o greutate de aprox. 3 tone cea mai mare formațiune calcaroasa atârnată in primul kilometru.
12. Prin aceasta se termina după 1000 m partea peșterii iluminata electric. Calea duce inapoi prin defileuri crocodil care parțial au 20 - 25 m (piatra aici arata ca si cum ar avea solzi)
13. A doua parte a expediției merge cu 1 km mai departe, se poate visita doar lămpi LED sau cu carbid. Trecerea pana la Semriach, aproape 6 km, nu mai este posibila.